

Мисли и чувства.

1879г.

Любовта прилична
 Била наив какво си...
 Беда е върна,
 Криви са доноси.
 Тя не е искусство,
 Но е силно чувство:
 Влечение сърдечно,
 Природно и вечно
 Не сатъ у челяка,
 Но и въ друга сяка
 Животна душица...
 Дори и мушица
 Гръми, хвърли, жуга,
 Искра да обуга...
 И жабага вряка,
 Другаря си чака...

Осфенъ, год. I, бр. 8, стр. 1.

